

MLADOST

Časopis do správných rúk...

Šk. rok: 2001/2002

Číslo 1

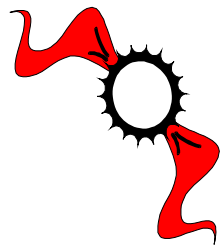
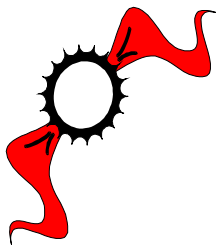

Našli sme v schránke Mladosti

Poznanie

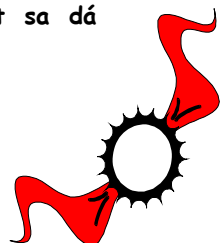
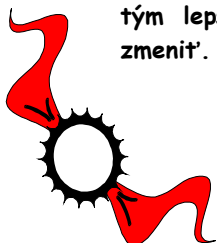
Nezdvihneš slzu z prachu, preto neplač.
Nevyskočíš na mesiac, preto neskáč.
Neprespievaš slávika, preto nespievaj.
Nevydržíš pohľad slnka, preto sa nedívaj.
Nezodvihneš hviezdy z vody, preto ich neber.
Nepoznáš ľudské oči, preto im never.

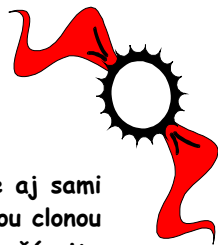
M. M.

Duša študenta po prázdninách

Crf. Zvoní budík. Zobudím sa, no náhle sa zase ocitnem mimo reality. Chcem ešte dosnívať sen o prázdninách. Zobudím sa. Šok! Pol siedmej. Nestíham do školy. Nahádzem na seba pár vecí a bežím do vzdelávacej inštitúcie, ktorá sa snaží naučiť nás, čo je učiť sa. Celý deň je pokazený, lebo človek je taký zvláštny druh živočicha, ktorý keď ráno nestihne jednu vec, potom lieta celý deň. Väčšinou mimo reality. Aspoň tak to je u nás mladých. Bóže, aký pekný sen! Kde je? Snívam ešte po ceste do školy. Snád' si dokážem predstaviť leto a nie zimu ako v ruskom filme (krutá realita pre nás teplokrvných). Zo spánku sa prebúdzam pred bránou školy. Niekedy. Prvá hodina. Väčšinou ju nevnímam. Prejde rýchlo. Potom - to je adrenalín. Nelietam v oblakoch, ale po škole (aspoň podám lepší výkon na hodine Tv). Potom prídu ešte tri hodiny. Veľká prestávka. Teším sa na ňu od druhej prestávky. Rastú mi krídla. Po siedmej hodine je tu pre väčšinu z nás koniec vyučovania. Vojna v šatni (nemilosrdný osud pre slabšie srdce, ktoré nemá rado kopance, "pravé háky" a hluk). S menšími otrasmi, ale v dobrej nálade sa ide domov. Ďalší maratón od školy k zastávke. Smola. Autobus je plný alebo vôbec nepríde. Pre športovo založených je tu lepší variant. Variant B. Ísť peši. Tí "cezpoľní" musia čakať na autobus. My "tunajší" sa oddávame kráse prírody a všimame si každodennú betónovú realitu. Chvilami je zábavná (ako čakanie v rade na rožky). Zoberte si farby a spreje a vymalujte túto realitu. Nie doslovne. Popísané steny už nie sú "in" a graffiti prenechajme tým lepším. Niektorí maľujú v domnienke, že svet sa dá zmeniť.

Iní sa zamknú doma na tri západy (sem-tam vypneme aj sami seba). Tu je tip pre ľudí so šedými okuliarmi a dymovou clonou pred nosom: Zapojte sa (to je jedno kam a kde), počúvajte dobrú muziku (trebárs optimistu Janka Ledeckého, ktorý spieva, že všetno bude fajn), listujte si v našom časopise a ak chcete, môžete ho vymalovať. To už nechám na vás. Alebo keď už to ináč nejde, zastavte sa a snívajte. A keď si myslíte, že ani to sa vám nepodarí, je tu posledné štádium pre nás divných živočíchov: Zbal'te sa a rozbal'te to na peknom mieste, trebárs v lese (pekná idyla a čistý vzduch).

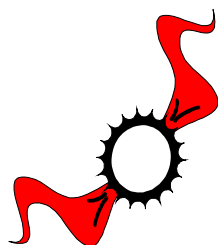
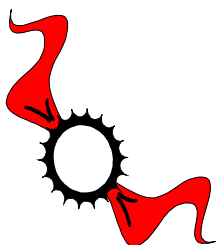
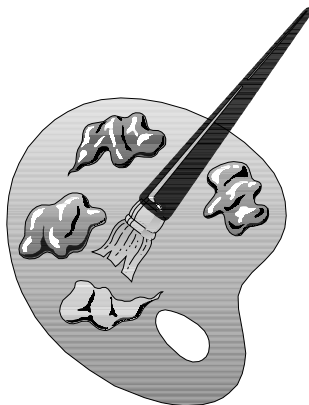
To už nechám na vás. Alebo keď už to ináč nejde, zastavte sa a snívajte. A keď si myslíte, že ani to sa vám nepodarí, je tu posledné štádium pre nás divných živočíchov: Zbal'te sa a rozbal'te to na peknom mieste, trebárs v lese (pekná idyla a čistý vzduch).

PS1: Dúfam, že okolo seba budeme stretávať viac optimisticky naladených ľudí.

PS2: Ak chcete, môžete nám posielat' odkazy, ako ste si tú šedú realitu vyfarbili (respektíve nevyfarbili).

"Farebný svet" vám praje redakcia a moja maličkosť.

BEKA

Zo zákulisia slávnych

Koľko meriate centimetrov?

p. prof. Bellová: Niečo medzi Madonnou a Shaquillom O'nealom.

Akú diétu mi môžete poradiť na takú štíhlu postavu, akú máte vy?

p. prof. Umrianová: Stravuj sa pravidelne v školskej jedálni.

Bol už do vás zamilovaný nejaký študent?

p. prof. Bačíková: Že by bol medzi vami nejaký môj tajný ctiteľ? Žiaci základnej školy, na ktorej som počas štúdia na VŠ praxovala, prejavovali svoje sympatie voči mne dosť jasne a zreteľne. Ak aj je (bol) nejaký ten tajný ctiteľ medzi vami, je naozaj tajný – hoci cítiť sympatie je príjemná vec!

Kde beriete kondičku vo vašom zrelom veku?

p. prof. Masná: Kondička sa vekom stráca, ale inak doma pri deťoch, psovi a v škole na hodinách TEV, keď idem aj šesťkrát za deň na štadión a späť.

Dokázali by ste zjesť aj plnú misu halušiek napríklad s malinovým sirupom?

p. prof. Petráš: Som známy „haluškář“ – jedák aj kuchár. Ale malinový sirup? To by bola pre halušky tá najväčšia urážka, akú si viem predstaviť.

Otázka: Aké najkurióznejšie miesto ste navštívili?

p. prof. Petráš: Berlín, júl 1977, reštaurácia „Zum alten Bären“ (U starého medveďa). Išiel som sa naobedovať a stretol som tam túto kuriozitu: mladého ešte čašníka, ktorý svojou aktivitou pripomínal starého medveďa v čase zimného spánku. Keď ma konečne obslúžil, na každý môj pokus o zaplatenie reagoval slovami „Moment mal!“ Napokon som to vzdal a pomaly som vyšiel z reštaurácie v presvedčení, že vybehne s účtom za mnou. Nevybehol. A tak mám už štvrté storočia v Berlíne zaťatú sekeru.

Na koľko detí a manželstiev si v živote trúfate?

p. prof Tvrdá: Ja som si už na jedno pred 14 rokmi trúfla. Žiaľ, nebolo to šťastné „trúfnutie“. Nad ďalším záväzkom neuvažujem. Zvykla som si na slobodu a nezávislosť. Samozrejme, od priateľa vyžadujem vzájomnú vernosť a porozumenie. Myslím si, že obrúčku ku šťastiu nepotrebujem. Čo sa týka druhej časti otázky, neviem, ako ste ju mysleli. V škole si trúfam zvládnuť 30-45 detí-žiakov. Mám 12-ročného syna Maroša a sme spolu šťastní. Iné je trúfať si na dieťa a iné je reálne zväziť, či na to máte vytvorené podmienky. K tejto otázke treba pristupovať zodpovedne.

Keby ste mali možnosť, ktorú zo zahraničných herečiek si zoberiete za manželku a prečo?

p. prof Václavík: Musela by to byť veľká a silná osobnosť. Tak asi p. Růžičkovú.

Obliekli by ste si ružovú kravatu, keby vám ju niekto daroval?

p. prof Václavík: Asi nie. Kravata sa neoblieka, ale uväzuje.

Nafarbili by ste si vlasy na blond?

p. prof Václavík: Ten, kto dal túto otázku, ma asi nevidel predtým, než si nafarbím vlasy na tmavo.

Odpustili by ste neveru?

p. prof Kerepecká: Či by som odpustila neveru? Je to dosť ťažká a zároveň i citlivá otázka. No ak mám povedať pravdu, tak momentálne neviem. Určite by moje rozhodnutie, či odpustiť alebo nie, záviselo od danej situácie a ovplyvnené by bolo aj ďalšími faktormi: napr. spôsob zistenia nevery... A aký je záver, či odpustím neveru? Možno áno, odpustiť sa dá, človek vie odpúšťať, ale myšlienka na neveru by sa stále vracala. A možno nie. Vo vzťahu je dôležitá vernosť.

DeeDee & Ďuďu

Má to šťavu

Deň s teroristom

Uprostred Domaníže stojí neveľký dom s rovnou strechou a červeným plotom. Práve tu prežívam väčšinu svojho ešte stále bezstarostného, pokojného, podľa niekoho možno až príliš stereotypného života. Ale ako všetko na tomto svete, nič netrvá večne a aj táto moja malá idylka sa končí v okamihu, keď pred našou bránou zastaví čierne auto s bratislavskou poznávacou značkou. Určite už vo farbe tohto dopravného prostriedku je kus symboliky. Čierna je farba smútku a zväčša so sebou neprináša nič dobré. A nie je tomu inak ani v mojom prípade. Vždy, keď sa deň začína príchodom tohto auta, nikdy si od neho veľa nesľubujem, iba tajne dúfam, že náš dom bude ešte stále stáť na pôvodnom mieste aj po odchode tejto „milej“ návštevy. A to musím dodať, že náš dom nie je žiadna drevenica či chatrč, ale je to klasické obydlie z tehál a betónu.

Toto ujoovo auto dokážem identifikovať s neuveriteľnou presnosťou už z diaľky podľa nezameniteľného rituálu, ktorý sa vždy zopakuje do najmenších detailov. Ešte keď sú kolesá v pohybe, rozletia sa dvere na čiernom tátošovi a zo všetkých jeho strán trčia nohy pripravené na okamžitú inváziu do nášho dvora. To je zároveň signál pre mňa, že mám presne štyri minúty, aby som si schoval všetky veci, ktoré sa schovať dajú. Čas štyri minúty mám vypočítaný po dlhoročnom pozorovaní. Najskôr minútu ujo prednáša, aké nebezpečné bolo otvárať dvere počas jazdy, minútu trvá príchod do nášho domu a ďalšie dve minúty sú naši bez seba zo „vzácnej“ návštevy a na to, že majú nejakého syna, si nikto nespomenie. Po uplynutí tohto limitu už očakávam mamin natešený hlas: „Michal, neuhádneš, kto prišiel. Rýchlo sa poď pozrieť!“ Pre mňa to značí asi to, čo pre boxera návrat späť do ringu, kde ho čaká vyčerpávajúci boj, ktorý je bolestivý a môže sa skončiť i smrťou. Cestou z izby premýšľam nad maminým: „Neuhádneš, kto prišiel,“ a želám si, aby som naozaj neuhádol, aby sa nepotvrdili moje predstavy. Pohľad do obývačky všetko vyrieši a opäť sa potvrdí moja geniálna neomylnosť. Ja som však večný optimista a aj v zlom nájdem niečo dobré a utešujem sa aspoň tým, že sa dozviem nejakú novú klebetu z nášho hlavného mesta. Po „srdečnom“ uvítaní mi tetina schopnosť odrovnať aj toho najoptimistickejšieho optimistu prekazí i poslednú šancu na aké-také potešenie z tejto návštevy. Vyriekne slová, ktorých som sa bál ako čert kríža: „Mišulko, Peťko sa tu nudí. Ukáž mu svoju izbu!“ Peťko je môj sedemročný bratanec. Je typický príklad toho, aký klamlivý môže byť prvý dojem. Pri rodičoch anjel s tromi párami krídel a svätožiarou, ktorá mu div nezavadzia vo výhľade, no len čo sa stratí z ich zorného uhla, mení sa na divú, krvilačnú šelmu. A aj výber jeho mena je len krycí manéver a on sa mal určite volať Lucifer, Bubelaj alebo iným čertovským menom.

A takéhoto satana pustiť do mojej izby, na ktorú som obzvlášť citlivý? To v žiadnom prípade nemôžem dopustiť. No tetine slová ma tak zaskočili, že nenachádzam dostatočné argumenty, ako jej slušne vyvrátiť tento nehorázný nápad. Volím taktiku nevnimania okolia a zamyslene pozerám cez okno. Teta, nanešťastie, nie je z tých, čo sa vzdajú hneď pri prvom pokuse a už prísnejším hlasom dodáva: „Celú cestu sa tešil na počítač. Choď sa s ním pohrať!“ Aj teraz vyhrala ona a ja za trest musím obetovať počítač, túto nemú tvár, ktorá za nič nemôže, nikomu nič neurobila, a predsa je odsúdená na pomalú smrť pod rukami môjho bratanca. Pustím mu jeho obľúbené formuly a so zaťatými zubami sledujem podivný spôsob zábavy. Ihneď po štarte otočí svoje auto do protismeru a súťaží, koľko súperov sa mu podarí vyradiť. A keď sa mu pošťastí formulu otočiť hore kolesami a tá začne horieť, vtedy sa cíti ako Schumacher, keď sa stal majstrom sveta. Ja však šikovne využijem túto nehodu, aby som ho dostal spoza tejto zložitej mašinky. Chvilka nepozornosti pri jej vypinaní ma však stojí dva modely lietadiel, jeden rozbitý kvetináč, ktorého obsah skončil, našťastie, v akváriu, a teda nemusím vysávať koberec, a knižku plnú autogramov od sedemročného spisovateľa.

Ako blesk z jasného neba svítne iskrička nádeje, ako sa dostať z tohto domu, keď počujem niekoho zvoniť pred dverami. S očakávaním sa rútim dole schodmi ako tajfún, samozrejme, s malým demolátorom so sebou. Na moje veľké potešenie tam stoja dvaja kamaráti. „Tak čo? To ťa máme pýtať od starých?“ Vtedy mi došlo, že máme ísť na futbalový zápas, počas ktorého sa rozhodne, či naši postúpia do tretej ligy. S neuveriteľnou radosťou idem vrátiť malého chuligána jeho rodičom a len tak mimochodom hodím: „Do skorého videnia, ujo, teta. Ja idem na ten zápas.“ Rodičia o všetkom vedeli, lebo už týždeň vopred som si tento deň rezervoval len a len pre futbal. „A vy tu hráte futbal?“ „Nie. Vodné pólo,“ aspoň v myslí odpišem uja, lebo už tuším ďalšiu komplikáciu: „Peťo tiež začína s futbalom. To bude pre neho poriadna inšpirácia. Zober ho so sebou!“ Tak v porovnaní s takýmto niečím bol Vreskot iba obyčajný romantický film. V priebehu pár sekúnd sa zosypali moje doterajšie plány. Vyzerá to tak, že z tradičného nedeľného futbalu nič nebude. S neuveriteľným sklamaním musím zvoliť menšie zlo: „Vidíte tie oblaky? To bude poriadna búrka. Ostávame doma!“ Tieto slová som vypotil s úžasnou horkosťou a nechufťou. Pamäťou mi lietali spomienky na vlnajší zápas, keď som tiež pod nátlakom tu prítomných zobral tohto budúceho teroristu so sebou. Ten práve v najväčšom tlaku domácich vybehol za loptou. Rozhodca hru prerušil a ja som poňho musel ísť cez celé ihrisko. Skončilo sa to strápnením pred tristo divákmi.

Zvyšok „dobré“ rozbehnutého dňa som strávil v kruhu svojich najbližších s predstavou, že možno keby som povzbudzoval ešte i ja, naši by boli už tretíoligisti. Ale to by som nezažil ten úžasný pocit, keď čierne auto opúšťa náš dom a stráca sa za najbližšou zákrutou.

Michal Augustín, 3.B

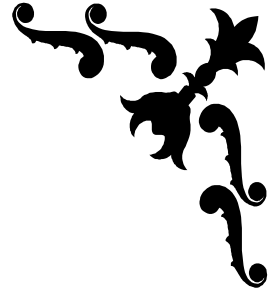
The best of 2.A

Dokonalé profesorky a profesori:

- Prof. Petráš:** „Za to vám ručím ako jeleň v najväčšej ruji.“
Prof. Tvrďák: „Fazuľa je v paradajkovom omáčke a nesmie obsahovať viac ako dva percentá.“
Prof. Petráš: „Zostaň ešte pri mne. Ja som sa kvôli tebe aj osprchoval.“
Prof. Petráš: „Ja ťa hneď zne...využijem“
Prof. Židzik: „Voda potom padala na turbíny a vytvorila vodnú elektrárňu.“
Prof. Bérešová: „Len mi nepovedz znova welcher, lebo sa mi nožik vo vrecku otvorí.“
Prof. Bérešová: „Peter, krupica halena špagát, Tretiník!“
P. riaditeľ: „Ujo Mišo tak hovorí, že o 6 minút zvoní, nie za 6 minút.“
Prof. Petráš: „Ja už viem, že sa hlási, a ona to ešte netuší.“
Prof. Petráš: „Chalupka mal protijánošíkovskú ideu.“
Prof. Petráš: „A korbáč kto piekol?“

Takmer dokonalí študenti:

- E. Fláková:** „Ľudia, rozprestrite ten atlas!“
J. Václavíková: „Aj pre takých slnko svieti.“
P. Kašiar: „Slnko zašlo.“
J. Václavíková: „Fuj, tu je ale tma.“
M. Lukáčová: „Do hlúbovej zeleniny patrí karaleb.“
K. Janišová: „Centrumom barokového maliarstva bol...“
M. Vačková: „Do drobnej zveri peratej patrí jarab.“
M. Lukáčová: „Návrh na vyrovnanie podniku môže podať veliteľ.“
P. Hanták: „Myoglobín je farbivo, vďaka ktorému má mäso červenú chuť.“

Dokonalí vs. takmer dokonalí:

Prof. Hašková: „Čo si myslíte o ľuďoch , ktorí drogujú?“
E. Fláková: „Že sú vypatlaní.“

Prof. Petráš: „Keď sa naučíš čítať mäkko, budeš potom písať aj mäčkene.“

J. Václavíková: „Ale ja viem, že sa píšu.“
Prof. Petráš: „ Tak ich píš, ty ježo!“

Prof. Židzik: „Keby som chcel ísť na dovolenku k Bodamskému jazeru,
kam by si ma poslala?“

M. Grepiniaková: „Čo najďalej!“

A. Svorčíková: „Podme robiť niečo dovnútra.“
Prof. Ušiak: „Len my dvaja?“

Ďuďu a DeeDee

Študák

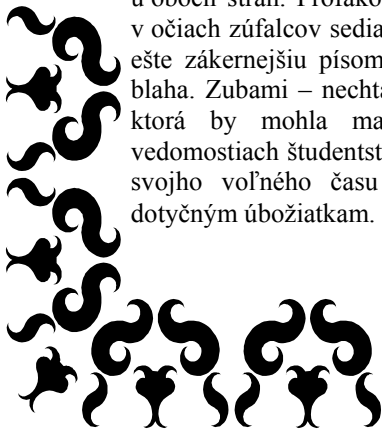
VS.

Profesor

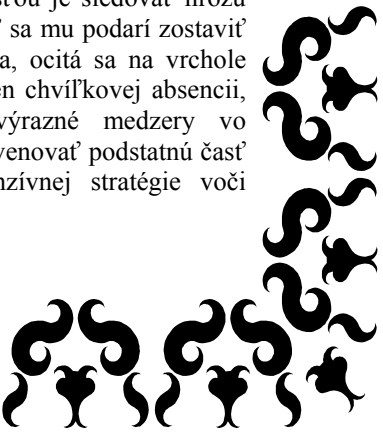

Študák versus profesor. Dávny to vzťah medzi dvoma protipólnymi bytosťami bohatý na zaujímavé a neraz i životunebezpečné situácie.

Pozrime sa bližšie najprv na študáka: Osoba s minimálnymi právami a maximálnymi povinnosťami pridŕžajúca sa životného hesla „Užívaj si, kým môžeš“. Študák je tvor, ktorý si vonkoncom nemyslí, že jeho prvoradou povinnosťou je učiť sa, a tak sa tejto činnosti vyhýba všetkými možnými spôsobmi. A keď ho už nejaká záhadná okolnosť prinúti vykonávať aspoň niečo podobné ako učenie, je to zásadne v čase okolo 20. januára alebo 20. júna. Ale ani v tomto období to nie je učenie v pravom slova zmysle, ale príprava zhrnutí a prehľadov učiva na formáty A7 a menšie s cieľom použiť ich v najhoršom s vedomím, že najhoršie čoskoro nastane. Samozrejme, nájde sa medzi nami aj študák – včelička, ktorý intervaly medzi nasávaním informácií učebnicou či zošitom poskytovanými výrazne skracuje. To má za následok priaznivejšie ohodnotenie, čo je častokrát jeho jediná motivácia. Túžba po informáciách to rozhodne nie je...

Pohľad druhý, profesor: Osoba s nadmernou dávkou škodoradosti a zákernosti, sklbených do celku nepriaznivo pôsobiaceho na študákov a vyvolávajúceho infarktové stavy u oboch strán. Profákovou životnou radosťou je sledovať hrôzu v očiach zúfalcov sediacych v triede, a keď sa mu podarí zostaviť ešte zákernejšiu písomku ako jeho kolega, ocitá sa na vrchole blaha. Zubami – nechtami sa bráni čo i len chvíľkovej absencii, ktorá by mohla mať za následok výrazné medzery vo vedomostiach študentstva. Profák neváha venovať podstatnú časť svojho voľného času na prípravu ofenzívnej stratégie voči dotýčným úbožiatkam.

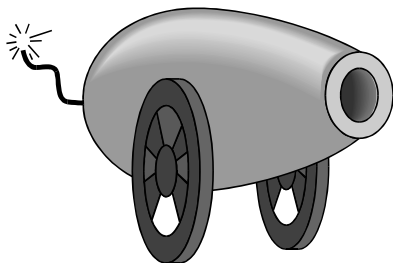
Taktiež je preňho dôležitá výmena informácií v miestnosti zvanej zborovňa, po ktorej ešte viac sprísňuje opatrenia „ku konečnému zhovadeniu ubiedeného ľudu študentského“.

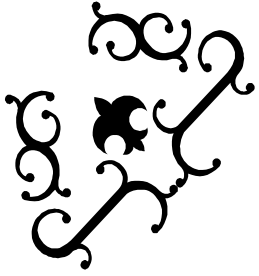
Ale aby to nevyzeralo, že študák a profesor sú bytosti až do detailov rozdielne, predsa sa na tejto dvojici dá nájsť zopár zhodností:

- **obom robí veľkú radosť priviesť do zúrivosti toho druhého,**
- **obaja výrazne spolupracujú s kolegami zo svojich kruhov, aby dostali protivníka na lopatky,**
- **nechápu, o čo tomu druhému ide,**
- **obaja vyhl'adávajú ťaháky, iba s tým rozdielom, že študák pred a profák počas kritickej chvíle, a mnohé iné.**

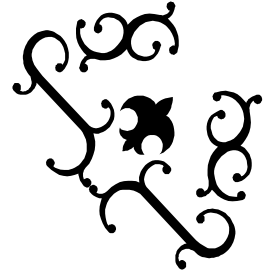
Táto téma by sa dala uzavrieť faktom, že nech sa kedykoľvek ktokoľvek bude pokúšať zblížiť tieto dve opozitá, nestretnú sa s úspechom, lebo nedá sa zblížiť nezblížiteľné. A boje budú pokračovať naveky...

PACKY

Ked' je dieťa profesora príliš urozprávané...

Karol Václavík, inak Kajo, je na prvý pohľad celkom obyčajný študent – maturant, ale ak sa s nami naňho pozriete cez oko lupy, zistíte, že opak je pravdou. Keď začal študovať na našej škole, tak ako každý prváčik netušil, čo ho čaká. Teraz sa pripravuje na maturú, výborne si rozumie s počítačom a to chce využiť aj v ďalšom živote. Ale to hlavné, prečo sme s ním chceli robiť tento rozhovor, je, že jeho otec, ako každý vie, je profesorom matematiky tu na Obchodnej akadémii v Považskej Bystrici.

Čo si si pomyslel, keď si sa dozvedel, že chceme s tebou urobiť rozhovor?
Dobrá otázka. Prečo práve so mnou?

O chvíľu na to prídeš. Najskôr si trošku „ot'ukáme“ teba. Tento rok maturuješ. Kam budú smerovať tvoje kroky po skončení OA? Tešíš sa vôbec na maturú?

Áno, na maturú sa teším, pretože sa zbavím niektorých predmetov. Chcem ísť na vysokú a živiť sa tým, čomu najlepšie rozumiem – počítačom.

Ty už tu máš takmer celé za sebou. Čo by si odkázal našim prváčikom, ktorých toto všetko ešte len čaká?

Prchajte, kým sa dá!!!

Ktoré z predmetov ti za tie štyri roky prirástli k srdcu?

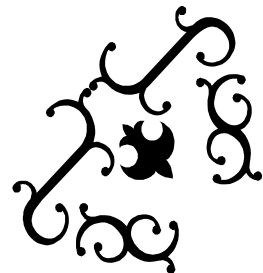
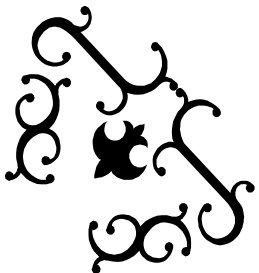
IVT ani nemusím spomínať, ale aj účtovníctvo mám celkom rád.

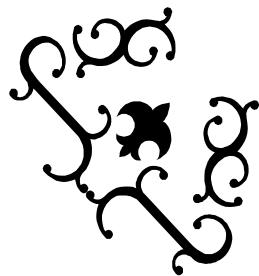
Ak si budeš hľadať dievča, je podmienkou, že sa musí rozumieť počítaču?

Nie. Vôbec. Mám rád prirodzených ľudí. Chcel by som, aby sme si rozumeli a aby bola slušná. Nič zvláštne.

Hlavný dôvod, prečo ťa tu svedáme, je, že chceme, aby si trošku poohováral svojho otca. Dúfam, že sa nenahnevá, ak prezradiš nejaké jeho zlovyky.

Keďže chcem ešte dostávať vreckové, tak môžem povedať len niektoré. Asi najväčší zlovyk je fajčenie, fajčí ako Turek. Ďalšia vec je, že vôbec nevie variť, keď varí, tak horíme. Niekedy má problém aj s vreckovou polievkou (prepáč, oci). Neviem, či sa to dá pokladať za zlovyk, ale je knihomoľ. Číta asi všetko a všade. Neprijemnou vecou je aj jeho písma, vôbec sa nedá čítať, a nemá rád technické vymoženosti, napríklad nevie hrať počítačové hry, iba karty.

Čím naopak mu môžeš „zahrať na nôtu“?

Je kamarátsky, urozprávaný, nie je lenivý a je večný optimista. Dobre si s ním rozumiem ako s profesorom aj ako s otcom. Je to dobrý otec aj manžel. Skutočne si nemám na čo sťažovať. Je múdry a má dobrú logiku. Čo má hnevá, je, že príklad z matiky vypočíta skôr ako ja na kalkulačke.

Správa sa aj doma ako typický matematik?

Vôbec nie. Len veľmi zriedka sa stáva, že by si doniesol domov písomky na opravovanie.

Je stále „plný humoru“?

Áno. Občas mám pocit, že deň i noc, 24 hodín denne.

Má nejaký obľúbený vtíp?

Ani nie tak vtíp ako frázu, ktorú používa veľmi často: „Si pracovitý ako skapatý cigáň!“.

Nemáš niekedy pocit, že tvoj otec je ako tvoj tieň? Ste spolu doma, v škole a ešte sa aj rovnako voláte. Čo ti na tom prekáža a čo nie?

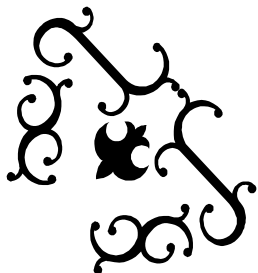
My máme s otcom také pravidlo, že pokiaľ sa nepotrebuje, nepoznáme sa. Problém je v tom, že všetko, čo poviem alebo urobím, vie do polhodiny. Pozitívne stránky to ani nemá.

Vieme, že túto školu navštevuje aj tvoja sestra Jana. Čo by si mohol vyzradiť na ňu, aby jej nebolo ľúto?

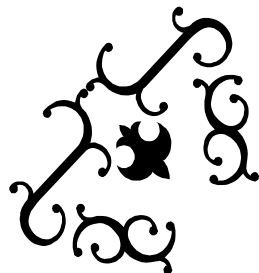
Je málo pribojná a drzá, čo jej často vyčítam. Má problém s chalanmi, pretože sú pre ňu buď príliš starí alebo nerozumní, nedostatočne inteligentní. Veľmi dlho spáva. Pozerá všetky možné telenovely a najhoršie je to ráno, keď sa oblieka, trvá jej to aj pol hodiny. Učí sa dobre, ale niekedy to až chorobne preháňa, napr. so slovíčkami z nemčiny. Podobne ako otec vôbec nevie variť. Ale to je už naozaj všetko, lebo chcem ešte žiť.

J. Václaviková na svoju obranu: Tá telenovela je iba jedna a on ju pozerá so mnou :-)

Ďakujeme za rozhovor.

Ďuďu & Timi

**Povedali na hodine slovenčiny
alebo
Z modrého zošita profesora Petráša**

V Slávy dcere Kollár narieka nad osudom zosnulých Slovanov. **(E. Lošáková, 4. E)**
Otec Goriot tak vrúčne miloval svoje dcéry, že na to doplatil smrťou.

(K. Klabníková, 4. E)

Didaktika je výchova, ktorá pouča. **(J. Jágrík, 3. B)**

Bernolák podáva gramatiku svojho spisovného jazyka v diele Gramatika slabika.

(M. Hôrkový, 3. B)

Ústna literatúra je taká literatúra, ktorá sa zachovala podaním z úst do úst.

(E. Dériková, 1. A)

Ján Palárik napísal drámu Pán Samozvanec (Dimitrij S.). **(P. Pauer, 3. E)**

Ja som tolerančný človek. **(A. Oravcová, 3. B)**

Dedinský život zobrazuje idylický (idylický) epos. **(S. Šutarová, 2. A)**

Bernolák si za základ spisovnej slovenčiny zvolil západoslovenský jazyk, lebo bol pekne mäkký. **(M. Monček, 2. C)**

Mŕtve duše sú autogeografické dielo. **(J. Jágrík, 3. B)**

Homonymá sú slová, ktoré od seba nesúvisia. **(Z. Prekopová, 2. C)**

Ludia v Sodome a Gomore žili meravým (nemravným) životom.

(D. Magdechová, 2. C)

A národ oboril sa na národ

s úmyslom vraždy, s besom spasiteľa (skaziteľa)... **(M. Hôrkový, 3. B)**

Alexej Tolstoj napísal román Peter Cár (Peter Veľký). **(M. Kremeňová, 4. E)**

Pracovala zbrknuto. **(M. Tretiníková, 2. C)**

Nad Tatrou sa blýska, stromy divo bijú... **(Z. Packová, 2. C)**

Operu Krútnava skomponoval Jozef Gregor-Tajovský. **(H. Hubocká, 4. E)**

Ferko Urbánek je autorom drámy Krupobitie (Krutohlavci). **(T. Blašková, 4. E)**

Považská Bystrica je mesto s bohatou históriou. **(P. Dudáková, 2. C)**

Pš

Naše (ne)úspechy...

Počas prázdnin sa toho v športe na OA nestalo veľa.

Výnimkou je iba volejbal. Na OA hrajú dievčatá volejbal pod názvom „Školský športový klub OA Považská Bystrica“.

V tíme hrajú okrem žiačok OA aj dve žiačky ZŠ, jedna z Gymnázia v Žiline a jedna z Gymnázia v Považskej Bystrici.

Zostava: Drápalová, Gaňová, Hruštinová, Kvasnicová, Ligasová, Magdolenová, Nanáková, Ondrišíková, Šaradinová, Škultétyová, Ševcová a Zajačiková.

Družstvo sa zúčastnilo na turnajoch v

Púchove, Mošovciach, Belušských Slatinách, Martine a Považskej Bystrici

Umiestnenia boli rôzne, od 3. po 7. miesto.

A čo na to tréner P. Kováčik, riaditeľ OA?

S hrou som spokojný. Okrem Kvasnicovej a Magdolenovej, ktoré hrali 1. ligu žien, sú to dievčatá, ktoré nemajú skúsenosti s 2. ligou, ktoré prechádzajú od žiačok k juniorkám. Medzi týmito dvoma kategóriami je veľký kvalitatívny rozdiel. Ako som už povedal, ešte si potrebujú na seba zvyknúť.

Aké máte ciele v lige?

V skupine máme štyroch súperov. Z toho by najťažším súperom mala byť Banská Bystrica, s ktorou by sme mali bojovať o postup do ďalších súbojov o majstra SR. Veľmi zaväži to, ako zahrajú najskúsenejšie hráčky Kvasnicová a Magdolenová, ktoré majú v súčasnosti zdravotné problémy. Uvidíme, ako sa to vyvinie.

Plán zápasov na domácej pôde na jeseň 2001/2002:

13. 10. Pov. Bystrica – K. N. Mesto	o 14.00 h
27. 10. Pov. Bystrica – Podbrezová	o 14.00 h
10. 11. Pov. Bystrica – Brezno	o 14.00 h
17. 11. Pov. Bystrica – B. Bystrica	o 14.00 h

Všetky domáce stretnutia sa odohrajú v sobotu, a tak by sme chceli poprosiť študentov, nielen športových fanúšikov, aby prišli podporiť dievčatá svojím povzbudzovaním.

Vranoš & Blero

Pohrajme sa s históriou

- 1) **Čo je rehoľa?**
 - p.) oblečenie kňaza
 - k.) pravidlá správania sa pri stole
 - č.) spoločnosť ľudí potvrdená pápežom a prijímajúca vlastné pravidlá

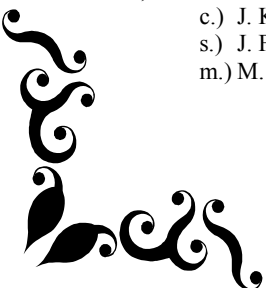

 - 2) **Koľko detí mal grécky boh Zeus?**
 - e.) 3
 - a.) 2
 - í.) 11

 - 3) **Kto vypracoval prvú aténsku ústavu, v ktorej rozdelil obyvateľov podľa majetku a urodzenosti do štyroch tried?**
 - e.) Perikles
 - r.) Herodotos
 - s.) Solón

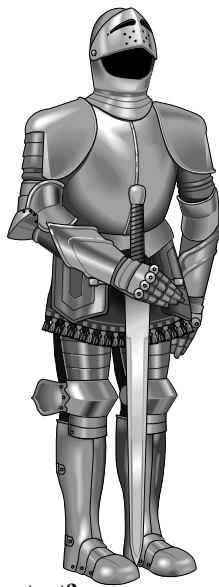
 - 4) **Čo je sarkofág?**
 - e.) nástenná maľba
 - a.) hrobka faraóna
 - o.) rakva

 - 5) **Kto dal postaviť prvý kresťanský kostol na Slovensku?**
 - p.) Pribina
 - m.) Mojmír
 - z.) Rastislav

 - 6) **Čo je petícia?**
 - a.) alergická reakcia na penicilín
 - u.) technika v boxe
 - i.) písomná žiadosť na vyššie miesta

 - 7) **Ktorá osobnosť nepatrila medzi štúrovcov?**
 - c.) J. Kráľ
 - s.) J. Fándly
 - m.) M. M. Hodža
-
-

- 8.) **Tyran je:**
 m.) krutovládca
 n.) druh dinosaura
 v.) obyvateľ hlavného mesta Albánska
- 9.) **V ktorom roku vymrel rod Arpádovcov?**
 l.) 1301
 o.) 1420
 a.) 1203
- 10.) **Kto bol Gregor VII. ?**
 s.) nemecký cisár
 m.) český šľachtic
 a.) pápež
- 11.) **Migrácia je:**
 v.) silná bolesť hlavy
 r.) výrobná linka na mikrovlnné rúry
 d.) sťahovanie obyvateľstva
- 12.) **V ktorom roku vydal Jozef II. tolerenčný patent?**
 o.) 1781
 u.) 1791
 á.) 1780
- 13.) **Začiatok prvej svetovej vojny:**
 r.) 1912
 ž.) 1939
 s.) 1914
- 14.) **Kedy a kde vypuklo SNP:**
 ť.) 29. augusta 1944 v Banskej Bystrici
 k.) 29. augusta 1954 v Bratislave
 n.) 29. augusta 1945 v Trnave

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	

Ally

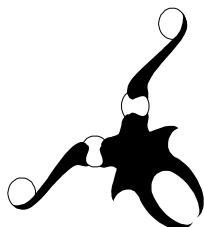
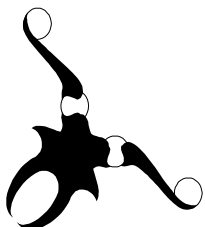
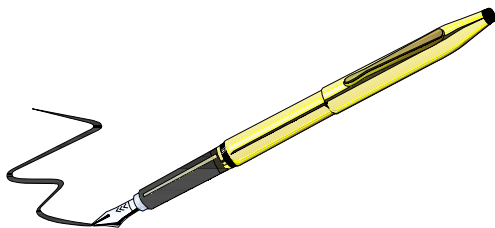
Zábavná (dvoj) stránka

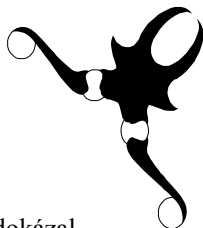
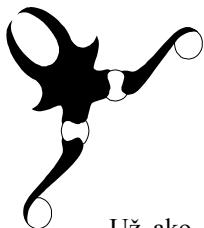

Životná múdrosť: Je toľko predpisov, aký má človek byť, že najlepšie urobí, keď...

1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						

- Vodná plocha
- Príkazy pre psa
- Ozdoba prsta
- Hlodavec
- Luhár
- Minca
- Nepracuj
- Stužka
- Skala
- Prostriedok na čistenie okien
- Chyba, omyl
- Jeden z rodičov
- Oblok
- Namyslenosť
- Mamin brat
- Otrava

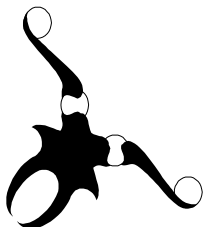

Kto je to?

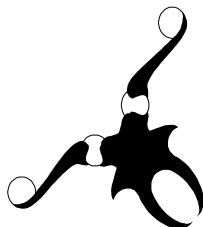
Už ako člen britskej chlapčenskej skupiny Take That dokázal vyvolať masovú histériu okolo svojej osoby. Excentrická speváčka hviezda... (tajnička má 6 + 8 písmen)... dodnes výdatne žíví médiá svojimi milostnými aférkami a životným štýlom pripomínajúcim nekonečnú párty.

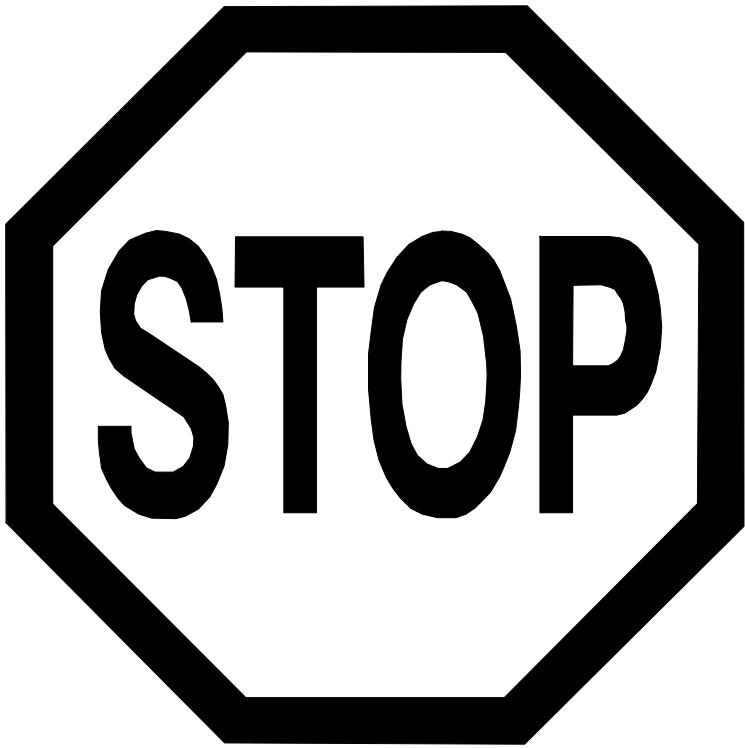
A	K	I	R	T	A	M	R	O	L	D	A	K	Y	T
P	O	K	R	O	V	E	C	E	P	A	R	T	S	O
O	R	B	J	E	D	N	O	T	L	I	V	E	C	B
S	E	V	E	R	V	I	O	K	S	I	L	A	K	S
T	N	I	E	L	A	L	O	K	G	O	Z	O	M	S
R	I	E	K	Í	N	V	O	J	O	B	W	R	Ú	M
O	E	R	O	R	D	A	J	V	S	A	E	P	A	E
F	T	A	V	A	T	S	O	Z	E	K	E	N	D	R
A	K	I	A	H	A	V	Z	O	R	R	L	Ó	O	N
M	E	T	E	L	I	C	A	L	K	E	T	T	H	I
E	F	T	Á	T	N	E	T	A	O	I	O	E	Ý	C
S	E	T	O	N	O	M	I	K	I	M	A	Ž	V	A
M	S	T	R	E	D	O	V	E	K	Z	É	M	S	S

apostrof, atentát, bojovník, efekt, ekzém, jadro, jednotlivec, kimono, kmotor, korenie, lalok, matrika, metelica, mierka, mozog, notes, okres, pokrovec, revolver, rozvaha, semafor, sever, skalisko, smernica, smrek, stravec, stredovek, súperka, svetre, tykadlo, viera, výhoda, zostava, žetón

Timi

**Práve ste sa úspešne dočítali až na
koniec tohto čísla...**

Redakčná rada

Šéfredaktorka

Katarína Gašpárková, 2. C (Timi)

Pravá ruka šéfredaktorky

Jana Václavíková, 2. A (DeeDee)

Ľavá ruka šéfredaktorky

Andrea Svorčíková, 2. A (Ďud'u)

Katarína Turičíková (Drobec)

Veronika Pavlíková (Beto)

Michaela Tretiníková (Beka)

Emília Lacková (Packy)

Lenka Micháľková (Ally)

Ľuba Chodúrová (Ľubča)

Zuzana Melicheríková (Hviezdička)

Pavol Hanták (Blero)

Marek Vrana (Vranoš)

Odborná spolupráca

Mgr. Michal Petráš (Pš)

Technická spolupráca & Design

